

С Т А Н О В И Щ Е

за дисертацията на Александра Парашкевова за получаване на образователната и научна степен „Доктор” по научна специалност „Организация и управление извън сферата на материалното производство (Административен аутсорсинг)”.

Тема: „Аутсорсинг в териториалната администрация – бариери и фактори за усъвършенстване”.

Изготвил становището: проф. Желязко Д. Стоянов, д.ф.н.

Александра Парашкевова е докторант във ВСУ „Черноризец Храбър”, където подготвя дисертация за получаване на образователната и научна степен на тема „Аутсорсинг в териториалната администрация – бариери и фактори за усъвършенстване”. Подкрепям подготвянето и защитата на дисертации с подобна тематика, тъй като териториалната дейност и особено усъвършенстването на държавното управление и администрацията се нуждае от сериозен методически и методологически инструментариум. В този пункт съвременната теория е длъжник и на административно-управленската практика.

Дисертацията на Ал. Парашкевова е във внушителния обем от 223 страници и е структурирана в класическите за подобен тип

разработки три глави, заключение, приложения и твърде богат библиографски апарат – 169 източника на кирилица и латиница.

Защитими са и обектът, и предметът, и целта на изследването. Защото са насочени към операционализирането (преобразуването и прилагането) на принципите на научна рационалност в специална методология на управленския анализ. Тази ситуация определя и поставените „Задачи на изследването” – първо, да обоснове целесъобразността от трансформиране на инструментариума на аутсорсинга от бизнес сектора в публичния сектор. Второ, да предифинира алтернативните подходи и ключовите фактори за резултатно използване на аутсорсинга в административна среда. Трето, да предложи индикатори за аутсорсинга в административна среда. Четвърто, да предложи набор от административно-управленски процеси съобразно спецификата на териториалната администрация. Това означава да се използват аналитични методи и техники в единна, непротиворечива и ефективна система.

Констатацията за структурирането на дисертацията в класическите три глави се отнася до нейното формалнологическо оценяване. По-важното е, че в съдържателно отношение тя се подчинява на основните изисквания на онтологическия, епистемологическия и праксеологическия анализ на разглежданите от Ал. Парашкевова проблеми.

Според мене основните сполуки – и евристични, и по-тясно прагматични, се съдържат в Трета глава, където тя предлага „Модел”, изграден върху редица контрафактически предложения за административно-управленски ситуации, както и върху специален анализ на идеите за „административното управление”.

В този смисъл обоснована и защитима е констатацията, че основният резултат от разработката – изготвянето и предлагането на аналитично-синтетичен модел за аутсорсинга в сферите на административното управление, потвърждава нуждата от редицата „стъпала” към обосноваване и разкриване на основната теза. Първо, последователно се прилагат принципите на рационалност чрез стройна методология на изследването; второ, осмисля се концептуално мястото на аутсорсинга в административното управление; трето, успешно се съчетават със специализираните методи на научен анализ в единно цяло, четвърто, създават на благоприятни условия за използване на методологическа матрица, способна да структурира съществуващата аналитична картина в административното управление и да генерира онтологически парадигмата на териториалното административно управление.

В този пункт дисертационната разработка би спечелила и в гносеологическо, и в методологическо отношение, ако Ал. Парашкевова потърси съществени прилики и отлики в епистемологическо и информационно, а и в праксеологическо отношение, между административното и териториалното административно управление. Насочването към, а и изследването на подобна проблематика ще преодолее неопределеността в различни сфери на административната управленска дейност. Смятам, че Ал. Парашкевова, която демонстрира в своята дисертационна разработка добро познаване на основния методологически инструментариум, нужен за анализ на подобна тематика, може и трябва да продължи своите бъдещи изследвания и в тази насока. Ще се мотивирам и с факта, че подобен анализ се нуждае от по-специално използване на основните моменти и елементи на

гносеологическия анализ в извънредно сложните не само в прагматично, а и познавателно социални дейности .

Специално посочване в дисертационната разработка на Ал. Парашкевова заслужават още три момента:

Първо, стилът, както и използваните средства и начини за поставяне и най-вече за обосноваване на разработваните проблеми са на много добро равнище. Ал. Парашкевова показва, че е усвоила основните изисквания за занимания с подобна научна проблематика.

Второ, тя използва богата библиографска база, която я подпомага и при поставянето, и при обосноваването на съответните постановки, както и при тяхното успешно решаване.

Трето, много показателен (и положителен) е фактът, че докторантката не се увлича в често ненужни за научния анализ емпиричен материал, което е типична слабост на повечето специализирани научни разработки. В тях често методологическо-теоретическите моменти потъват главно в описание на конкретни практически (в случая управленски) ситуации.

Отбелязване заслужава и фактът, че приложените публикации на докторантката се отнасят пряко до темите, поставени и разглеждани в нейния дисертационен труд.

Приемам предоставената от Ал. Парашкевова „Справка за резултатите от изследването и основните научни приноси”.

Заклучение

Всичко това ми дава достатъчно основания да дам ПОЛОЖИТЕЛНА ОЦЕНКА и да ПРЕДЛОЖА на членовете на уважаемото Научно жури да дадат на Александра Данова Парашкевова, автор на дисертация на тема: „Аутсорсинг в териториалната администрация – бариери и фактори за

усъвършенстване” образователната и научна степен „Доктор” по научна специалност „Организация и управление извън сферата на материалното производство (Административен аутсорсинг)”.

19 август 2011 г.

София

Подпис:

(Проф. Ж. Стоянов, д.ф.н.)